

1890

Négyen törtélt Tanár Úr!

Végzetlenül örömet szerzett nekem legutóbbi levele, nem az utóiratban foglalt közleménnyel, hanem a Tanár Úr szeretetesség nyilatkozásaival, a mely mindig örömem s büszkeségem volt. Mindeddig késtem válaszámmal, mert ebben mindig azt elhiatarozásomat is akartam kövölni Tanár Úrral. A praeparandiái tanári állást, ha veám ruházzák, el fogom fogadni. Hiszem, hogy sikerülni fog ezen válságban jót alkotnom. Megvallom, tetováztam. Tanár Úr ismeri horroromat nemely emberekkel szemben, a kiknek ott nagy a befolyásuk. De már mostan tultettem magamat minden eggedelmáimmon s azt találok, hogy tulajdonképpen nincs is okom tetovázni. A praeparandiában hatásköröm fontosabb lehet egy falu-

si rabbiságnál, ott levék a Tanár Úr köz-
leben s. indalmi segédkezésként. Holgában nem
levék annyira megörömlve, mint ma. Fe-
lelt az az elhatározásom, hogy ha hívin
fogok, elmegyek.

Eddigi bajaimnak egyik forrása bizony
az igazság vádlása is, a melyet a Tanár
Úr befolyása folytán mindig híven követ-
ni szokottam, a mely követelmény némely
emberekben, a kik okosaknak tartják ma-
gukat, nem hisz elismerést érdemeltt irá-
nyomban, meg kibékítlen is sok kellemetlen
ségnek forrása volt. Remélem, hogy Tanár
Úr meg van győződve arról, hogy az élet-
nek apró bajai miatt nem bánthat meg,
hogy tanításában megemléksék, hogy ha
önökre is csungón maradniék, volnasson jótaná-
csokba csak egy betűt is elárulni az
igazságból, a melyet megismertem.

Pécsen óta mindenféle 4/10-2-jaim voltak

valaki állapotom sem volt olyan, hogy ^{hatalom} dolgoz-
tattam volna. A sok keserű tapasztalás
sok időt rabolt el tőlem. Megfogattam az
Úr Széppa ab. Hunyadi Királynát ab. adakját,
a melyben megtaláltam néhány historikai
fejezetet, a melyeket más adak-Könyvekben
s. allokorendél hiába kerestem a Közvetlen
Széppa ugyanazon tárgyakról azóls fejezeteknek
megvilágítására. A Van den Ham köny-
vet, Wandt system der Philosophie-ját is
dlaybaum Homiletikáját is megfogattam.

A Berlini ügyben fontosabb ~~de~~ létezővel nem
irhatok. Maybaum s. Steinthal-veider megfogvala-
váltak leveleimre. Az előbbi ijéri, hogy valam írá-
nyjára majd az előfőzőség függelmét, csak hiú-
jém be jelentkezésemet s. kérdőzöndökédek mént
s. jegyzetkötőre töltöttem ináint, az utóbbi
nagyon lágyul a pályájára, mert a berliniek
legelő sorban jó praktikátot kerestek, a kiknek
megrálaxtatasson azt is jelentené, hogy meg-

1890

sínt a tudomány embere lenni, én mindamellest, - a Tanár Úr levelének vétele előtt beküldtem jelentkezésemet, mert minem szól sem megírva, hogy nekem olyan, Seelborgei nek kell lennem, a minőt Maghamm a saját felfogása alapján homiletikájában idealként állít fel. Már mostan, aca jacta est, meglátjuk, mi lesz belőle. A Tanár Úr eljárását érthetőnek találom, s ezem ágában since, azt nagyon néven venni. Különben a dolgomost már ugysem érdekel azújiras vérmes reményeim kezdettől fogva nem voltak.

Dr. Kohut színdarabjára még e hét folyamában értesíteni fogom elkötározásomról.

Abban az árvondatos reményben, hogy nem sokára alkalmam lesz a Tanár Úr társaságának öbulgatója, hogy kövönnetemnek megválnak személyesen adhatok kifejezést, ma-nastem Tanár Úrnak tüészes tanítványa

Curgán 1890. jún. 30. án

Szweiny